

UNIWERSYTET MUZYCZNY FRYDERYKA CHOPINA

Wydział Dyrygentury Symfoniczno - Operowej

Nazwa przedmiotu: Instrumentacja		Rok akademicki
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: Wydział Dyrygentury Symfoniczno-Operowej		2019/2020
Nazwa kierunku: Dyrygentura		
Forma studiów: stacjonarne I st.	Profil kształcenia: ogólnoakademicki (A)	Status przedmiotu: obowiązkowy
Specjalność: Dyrygentura symfoniczno-operowa		Rok I-II / semestr I-IV
Język przedmiotu: polski	Forma zajęć: ćwiczenia	Wymiar zajęć: 30 godzin
Koordinator przedmiotu	Kierownik Katedry Kompozycji / dr Andrzej Karałow	
Cele przedmiotu	Nabycie praktycznej umiejętności instrumentacji na różne pod względem składu zespoły wykonawcze - od różnorodnych obsad instrumentalnych (kameralnych) i małej orkiestry, aż po instrumentację na wielką orkiestrę symfoniczną.	
Wymagania wstępne	Wiedza teoretyczna i praktyczna w zakresie zasad muzyki, instrumentoznawstwa, harmonii oraz podstaw kontrapunktu.	

Kod efektu	PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ	Przypisanie do efektów specjalnościowych (kierunkowych)
------------	--	---

w zakresie WIEDZY (W)

w zakresie UMIEJĘTNOŚCI (U)

1	posiada umiejętność instrumentowania utworów solowych na większe zespoły instrumentalne, w tym orkiestry, wykonuje na fortepianie partie poszczególnych grup instrumentalnych złożonej partytury, potrafi odnaleźć i przekazać idee zawarte w utworze	P6_DYR_ U_05 (DYR._XII)

TREŚCI PROGRAMOWE

TREŚCI PROGRAMOWE	
Semestr I	Liczba godzin
1. Instrumentacja wybranej części spośród suit francuskich lub angielskich J. S. Bacha na orkiestrę smyczkową – z uwzględnieniem specyfiki faktury barokowej.	1,5
2. Instrumentacja wybranego utworu z cyklu „Preludia” C. Debussy’ego na orkiestrę smyczkową o dużej obsadzie z wieloma podziałami <i>divisi</i> – z naciskiem na bogactwo pomysłów barwowych i fakturalnych. Praca powinna mieć charakter swobodny, pozostawiając studentowi do dyspozycji jak najszerszy zakres środków instrumentacyjnych.	2
3. Instrumentacja wybranego utworu z cyklu „Wizje ulotne” S. Prokofiewa na kwintet lub sekstet dęty drewniany. Praca może mieć charakter swobodny, jednakże student powinien zapoznać się z partyturami kwintetów dętych lub podobnych składem utworów z XIX i XX wieku.	1,5
4. Instrumentacja wybranego preludium fortepianowego D. Szostakowicza na zespół dęty blaszany i ewentualnie instrumenty perkusyjne – z uwzględnieniem specyfiki brzmienia takiej obsady.	2,5
Semestr II	Liczba godzin
5. Instrumentacja wybranego fragmentu allegro sonatowego lub innej części sonaty fort. W. A. Mozarta na orkiestrę symfoniczną o typowej dla Mozarta obsadzie – z uwzględnieniem idiomu instrumentacyjnego kompozytora na przykładzie wybranych symfonii i uwertur.	2,5
6. Instrumentacja wybranego fragmentu allegro sonatowego lub innej części sonaty fort. L. van Beethovena na orkiestrę symfoniczną o charakterystycznej dla Beethovena obsadzie (wprowadzanie nowych instrumentów w ujęciu historycznym) – z uwzględnieniem idiomu instrumentacyjnego kompozytora na przykładzie wybranych symfonii i uwertur.	2,5
7. Instrumentacja wybranej części lub fragmentu sonaty fortepianowej F. Schuberta na orkiestrę symfoniczną z uwzględnieniem specyfiki fakturalnej VII, VIII i IX symfonii kompozytora LUB (w zależności od decyzji wykładowcy) instrumentacja wybranego utworu fortepianowego (np. z cyklu „Pieśni bez słów”) F. Mendelssohna-Bartholdy’ego na orkiestrę symfoniczną z uwzględnieniem charakterystycznych chwytów instrumentacyjno-fakturalnych kompozytora w symfoniach III, IV, V oraz uwerturach.	2,5
Semestr III	Liczba godzin
8. Instrumentacja wybranego utworu fortepianowego (np. z „Albumu dla młodzieży”) R. Schumanna na orkiestrę symfoniczną z uwzględnieniem idiomu instrumentacyjnego Schumanna w symfoniach I-IV.	2,5
9. Instrumentacja wybranego utworu fortepianowego lub jego fragmentu (np. z op. 117-119) J. Brahmsa na orkiestrę symfoniczną z uwzględnieniem idiomu instrumentacyjnego kompozytora na przykładzie symfonii I-IV i ewentualnie innych utworów symfonicznych.	2,5
10. Instrumentacja wybranego utworu fortepianowego lub jego fragmentu (np. z „Pór roku”) P. Czajkowskiego na orkiestrę symfoniczną z uwzględnieniem charakterystycznych chwytów instrumentacyjno-fakturalnych kompozytora w symfoniach IV, V i VI oraz innych utworach symfonicznych (m.in. „Kaprys włoski”, „Francesca da Rimini”).	2,5
Semestr IV	Liczba godzin

11. Instrumentacja wybranego utworu fortepianowego lub jego fragmentu (np. op 3, 5, 9) R. Straussa na orkiestrę symfoniczną w uwzględnieniu idiomu instrumentacyjnego kompozytora w takich utworach jak: „Dyl Sowizdrzał”, „Śmierć i wyzwolenie”, „Życie bohatera” i Symfonia Alpejska.	2,5
12. Instrumentacja wybranej kompozycji impresjonistycznej np. z „Preludiów” C. Debussyego lub utworów fortepianowych M. Ravela na wielką orkiestrę symfoniczną o parametrach zbieżnych z np. „La mer”, czy „Popołudnie Fauna” Debussyego.	2,5
13. Instrumentacja kompozycji z pierwszej połowy XX w. – np. S. Prokofiew, B. Bartók – na obsadę charakterystyczną dla danego kompozytora. – Jako wzorce mogą posłużyć „Suita Sycyjska”, „Porucznik Kize”, „Romeo i Julia” Prokofiewa lub np. „Koncert na orkiestrę” Bartoka.	2,5
<u>UWAGA:</u> Pedagog może podjąć decyzję o nierealizowaniu danego zadania instrumentacyjnego lub poszczególnych zadań indywidualnie oceniwszy, że dany student dobrze wykonał zadanie o analogicznym charakterze. W doborze zadań instrumentacyjnych należy też uwzględnić indywidualne upodobania i fascynacje muzyczne studenta. Pedagog może także zadać dodatkowe instrumentacje, nieujęte w treściach programowych na semestry I-IV, jeśli student będzie wykazywał wybitne zdolności w tej dziedzinie.	

Metody kształcenia
1. wykład problemowy 2. analiza przypadków 3. rozwiązywanie zadań artystycznych 4. praca indywidualna

Weryfikacja efektów uczenia się	
Metody weryfikacji	Nr efektu
1. egzamin (standaryzowany, na bazie problemu)	1
2. kolokwium ustne	1
3. realizacja zleconego zadania	1

Korelacja efektów uczenia się z treściami i metodami kształcenia oraz metodami ich weryfikacji			
Nr efektu uczenia się	Treści kształcenia	Metody kształcenia	Metody weryfikacji
1	1-15	1, 2, 3, 4	1, 2, 3

Warunki zaliczenia
Po semestrach 1–3 – kolokwium – komisyjna ocena przygotowanych instrumentacji i sprawdzian opanowania zagadnień opracowywanych w semestrze. Po semestrze 4 (na zakończenie nauki) – egzamin komisyjny – przegląd prac napisanych przez studenta (wszystkich instrumentacji z semestrów 1-4), ewentualnie połączony ze sprawdzianem nabytej wiedzy. Warunkiem zaliczenia jest osiągnięcie wszystkich założonych efektów kształcenia (w minimalnym akceptowalnym stopniu – w wysokości >50%).

Literatura podstawowa

Materiały nutowe:

Partytury opracowywanych utworów, partytury reprezentatywne dla konkretnego kompozytora. – W szczególności wybrane dzieła, wskazane w treściach programowych opisu modułu.

Podręczniki:

Alfred Blatter, *Instrumentation and orchestration*, Cengage Learning, 1997

Józef Pawłowski: *Podstawy instrumentacji. Cz. 1-2*. Kraków (PWM) 1966

Kazimierz Sikorski: *Instrumentoznawstwo*. Kraków (PWM) 1975

Mieczysław Drobner: *Instrumentoznawstwo i akustyka*. Kraków (PWM) 2008

Carl Sachs: *Historia instrumentów muzycznych*. Kraków (PWM) 1989

Encyklopedia instrumentów muzycznych świata. Warszawa (Bellona) 1996

Włodzimierz Kotoński: *Leksykon współczesnej perkusji*. Kraków (PWM) 1999

Literatura uzupełniająca

Samuel Adler: *Study of Orchestration*. New York (Norton) 1989

Hector Berlioz, Richard Strauss: *Treatise on Instrumentation*. New York (Dover Publications) 1991

David Black, Tom Gerou: *Essential Dictionary of Orchestration*. Los Angeles (Alfred Publishing Company) 1999

Walter Piston: *Orchestration*. New York (Norton) 1955

Mikołaj Rimski-Korsakow: *Zasady instrumentacji. Tom I-II*. Kraków (PWM) 1953

Dymitr Rogal-Lewicki: *Современный Оркестр т. I-III* (Moskwa) 1953

Kalkulacja nakładu pracy studenta potrzebnej do osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się (w godz.)

Zajęcia dydaktyczne – godziny kontaktowe	30
Przygotowywanie się do zajęć	60
Praca z literaturą	20
Konsultacje	0
Przygotowywanie się do prezentacji/koncertu	0
Przygotowywanie się do egzaminu, zaliczenia	10
Inne	0
Łączny nakład pracy studenta w godz.	120
Liczba punktów ECTS	4

Rok	I		II		III	
Semestr	I	II	III	IV	V	VI
Punkty ECTS	1	1	1	1		
Liczba godzin	7,5	7,5	7,5	7,5		
Rodzaj zaliczenia	kolokwium	kolokwium	kolokwium	egzamin		

Możliwości kariery zawodowej
<ul style="list-style-type: none"> • aranżer • autor opracowań muzycznych • orkiestrator muzyki filmowej • kopista nut

Data	Kto modyfikował	Czego dotyczy modyfikacja
8.09.2019	Dr Andrzej Karałow	dostosowanie opisów efektów uczenia się do skorygowanych specjalnościowych efektów uczenia się, korelacja efektów uczenia się z treściami i metodami kształcenia oraz metodami ich weryfikacji, kalkulacja nakładu pracy studenta